

İmkânsızlıklarda Yaşıyorum

– BeniTan · 14 Eylül 2020

Bilemezdim ne taşlara dayanan yüreğimin bir gün ufacık bir gül parçasıyla yaralanacağını. Bilemezdim yıllardır dostum olan kalem ve kağıdın şimdi yazdıkça beni ağlatacağını. Şimdi, evet korkuyorum. Ama feleğin bana yapacaklarından değil, seni kaybetmekten korkuyorum. Ömrümce seni aradım, şimdi neden kaybetmek isteyeyim? Bir bilsen seni nasıl sevdiğimi. Her gün aşkınla yanıp sana söyleyemediğimi. Aşkın kalbime doldu, taşıtı ama şu dillere ne bir kelim ne de bir söz ulaştı. Bir tek;" Anla artık seni ne kadar çok sevdiğimi" diyemiyorum ya ona yanıyorum.

Nereye baksam seni görüyorum ama hiçbiri sen değilsin. Sanki kanatlandın da ufuklarda gezersin ama bir bana dönmezsin. Ne diyeyim artık harfler bile bana isyan eder oldu. Yetmiyor! Sensiz bana hiçbir şey yetmiyor. Harfler nasıl yetsin aşkı anlatmaya? Üzülme sevdiğim! Üzülme imkânsızlıklar var diye. Ben senin için ne imkânsızlıklar aşım da geldim. Ben imkânsızlıklar içinde doğdum, imkânsızlıklar ile yaşıyorum ve senin için imkânsızlıklar ile ölürüm...

BeniTan